

Loven, der sikrer de smaa Sparekasser lige saa vel som de store Adgang til at faa et forholdsmæssigt Indskud fra Postsparekasserne, og derved vil altsaa den Frygt være afværget, som det ærede Medlem nærer. Det ærede Medlem understregede yderligere, at han ansaa Postsparekasserne for en Konkurrence overfor Sognesparekasserne, men naar disse kan give 1 pCt. mere i Rente, end Postsparekasserne giver, har de alle mulige Vaaben i Hænde til at kunne afslaa denne Konkurrence. Det er jo en Selvfølge, at Folk helst vil anbringe deres Penge dér, hvor de faar en højere Rente. Det er ganske vist rigtigt, som det ærede Medlem siger, at Folk ikke har saa store Vanskeligheder ved at komme i Forbindelse med Sognesparekasserne, disse har jo deres Tillidsmænd rundt om i Kommunerne, saaledes at der er en Mulighed for Sparerne til, selv om det ikke er Sparekassedag, at faa deres Midler bragt til Sparekassen — jeg tror derfor ikke, Sognesparekasserne behøver at være ængstelige for Konkurrencen —, men Postsparekasserne har jo den Fordel, at deres Tillidsmænd kommer ind i Hjemmene hver Dag, og at der er Statsgaranti for de indsparede Midler. Det sidste vil dog ikke veje tungt til, i alt Fald ikke i Landkommunerne og de smaa Købstæder, da Sparekasserne dér er saa grundmurede og nyder en saa fast Tillid hos Befolkningen, at de sikkert nok skal klare sig i Kampen med en eventuel Postsparekasse.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): De Udtalelser, der er faldet, siden jeg sidst havde Ordet, giver mig ikke Anledning til mange Bemærkninger. Jeg tror, at Sagen er, om jeg saa maa sige, udvalgsmoden, og at de forskellige Ting, der er os imellem, lettest diskuteres i Enkeltheder i et Udvalg. Jeg skal derfor blot gøre nogle faa Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. Sven sagde, at fordi det nu gaar Postgirovæsenet saaledes, som jeg har oplyst, var det ikke sikkert, at det vilde gaa Postsparevirksomheden paa samme Maade. Men Aarsagen til, at jeg kom ind paa Postgirovæsenet, var jo, at det ærede Medlem i Gaar udkastede det Spørgsmaal, om det ikke vilde gaa Postsparevæsenet, som det gik Girovæsenet, der efter det ærede Medlems Mening var en daarlig Forretning. Det var derfor, jeg kom med de forskellige Tal, hvor jeg viste den Udvikling, der var sket, viste de 8 Millioner Omsætninger, der fandt Sted indenfor Girovæsenet, viste, at de bestredes med et forholdsvis lille Personale,

hvorledes hele Virksomheden arbejdede, og ogsaa dens Benyttelse af forskellige Kredse i Landet. Jeg viste ogsaa — jeg forstod først ikke, hvorfor det ærede Medlem ikke havde fat paa det —, hvorledes Virksomheden betaler sig. Det ærede Medlem sagde, at det var rimeligt, at man fik sat en aarlig Sum ud for, hvad Girovæsenet skal betale Postvæsenet, saa man havde Rede paa det; men det vilde vist være ganske overordentlig upraktisk. Det vilde kræve, at man satte Girovæsenet udenfor Postvæsenet. Girovæsenet er imidlertid en integrerende Del af Postvæsenet, det vilde være latterligt, om man tog de forskellige Arter af Postvæsenets Virksomhed, Brevforsendelse, Avisforsendelse og Forsendelse af forskellig anden Art, og satte dem hver for sig og sagde, at de skulde tilsvare hverandre saa og saa mange Penge. Det afgørende er, om ikke den Opgørelse, der her er opstillet, er redelig, om det ikke er klart opstillet, hvad der her er af Indtægter og Udgifter. Jeg har her — det ærede Medlem skal, om ønskes, faa det at se i Udvalget — en Opstilling af Girokontorets Indtægter, beregnet med Hensyn til Gebyrer, paatrykte Blanketter, Kuverter, Rentekursgevinst o. s. v. og med Hensyn til Udgifterne refunderede Gebyrer, Blanketter, Kuverter, Husleje, Lønninger, Afskrivninger o. s. v. Alt dette stillet op giver et Overskud paa 300 000 Kr. Det er det mindste, der er Tale om. Saa er der et Afregningsforhold med Postvæsenet, som er opgjort saaledes, at Girovæsenet kunde have Lov til at godskrive sig et Beløb, idet det Beløb, der tilfalder Girovæsenet i Virkeligheden er større, end det Girovæsenet bør betale Postvæsenet for de Forretninger, dette udfører for det. Og der er jo ingen Grund til for Postvæsenet — og det vilde jo ogsaa være meget farligt, om det ikke gjorde det — ikke at aflægge et redeligt Regnskab, saa godt, det kan gøres, og Regnskabet gaar ud paa, at Girovæsenet i Virkeligheden giver Postvæsenet et Overskud.

Der er et andet Punkt, som jeg gerne vil omtale — jeg troede ikke, det vilde være nødvendigt at slaa det fast —, nemlig, at jeg aldrig har sagt, at Postsparevirksomheden kan gennemføres uden Udgifter for Postvæsenet. Det har jeg ingen Steder sagt. Der er sagt, at hvis det slaar fejl, kan det ikke koste noget, men selvfølgelig kommer Postsparevirksomheden, hvis den slaar an, til at koste noget Personale — det staar ogsaa i Bemærkningerne til Lovforslaget —, men det kommer ikke til at koste Personale